2008. október

MAΦGYELŐ

A MAGYAR FIZIKUSHALLGATÓK EGYESÜLETÉNEK HAVILAPJA

20 éves a Mafihe!

„A programokon túl a legfontosabb célnak azt érzem, hogy aktívizáljuk az embereket. Jó lenne, ha minél többen eljönnének a programjainkra. Ehhez elengedhetetlen, hogy tudjunk kommunikálni azokkal, akiknek szervezzük azokat. Ezért szeretnélek kérni Titeket, akik olvassátok az újságot, hogy írjátok, mondjátok el nekünk, hogy mivel tudnánk hozzájárulni egyetemista életetek színesítéséhez.”

Szécsényi István, a Mafihe új elnöke *(3. oldal)*

Buli van!

Közgyűlés Királyréten

A Mafihéről nyáron hallottam először, a neten ráakadtam egy Gólyamafigyelőre. Nagyon megtetszett, hogy van, ami összefogja a fizikushallgatókat az országban. A gólyatábor megerősített abban, hogy szeretnék aktívan a része lenni ennek. A gólyáknak szóló rendezvények frenetikus partik voltak, de a KGy-n jöttem rá, mi is a mafihézés.

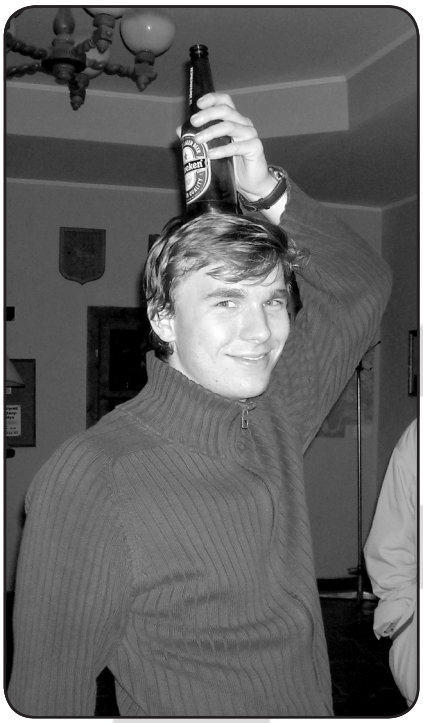

Zsúfolt hét volt mögöttünk. Csütörtökön a Mafihe huszadik szülinapját ünnepeltük, ahol sok exmafihés sztorizgatott a múltról, és adott ötleteket a jövőre nézve. A késő éjjelig tartó parti és persze a péntek reggeli nyíltnap után szinte csoda volt, hogy időben el tudtunk indulni. Az induláskor körülbelül egy tucatnyian lehettünk, így az út jó hangulatban telt. Kismarosnál újabb 6-8 fővel bővült a csapat, innen kisvasúttal mentünk tovább Királyrétig. Sokan csatlakoztak még hozzánk a KGy helyszínén is, ahol a Fatornyos fogadóban szálltunk meg. Péntek este már szép számban gyűltünk össze, kalandvágyó stopposaink is megérkeztek. Vacsora után „spontán" csapatokba tömörültünk, és kezdetét vehette a maratoni fiziqs-activity. A csapatok kitettek magukért: a „kritikus opaleszencia" elmutogatása nyolc embert mozgatott meg. A játék késő éjszakába nyúlt, végül igazságos döntetlennel zárult. Az egységes győzelmet a fogadó büfé-jében rögtön meg is ünnepeltük. A fárasztó hétköznapok ellenére még sokan fennmaradtunk, és az udvaron énekléssel vártuk a következő napot. Persze a vízipipa sem maradhatott el.

Node! Jött az a híres hajnal, és ha álmosan is, ha kávéval is, elkezdődött a közgyűlés. A már 30 fő fölé nőtt társaságból BME, Debrecen, ELTE, és Szeged hallgatói is képviseltették magukat. Gillemot Kata vezette le az eseményt. Helyet foglaltunk, majd a megnyitó és a napirend kihirdetése után elkezdődhettek a beszámolók. Egy kivételével mindet elfogadtuk. Kata ismertetőjéből megtudhattuk, hogy egy jól sikerült évet zártunk és a legtöbb kitűzött célt teljesíteni tudtuk. A motiváció és a munkakedv nem mindig volt a topon, de azért minden fontos problémára találtunk megoldást. Majd az elnökség tagjainak beszámolói következtek. A Mafihe többnyire sikeres pályázataival pozitív mérleget zárt az évben. Számos program került megrendezésre, mind helyi, mind országos szinten, és elnökünk is kiváló munkát végzett az egyesület felvirágoztatása érdekében. Az egyetlen probléma nemzetközi érdekképviselettel volt, bár ez külső tényezőkre vezethető vissza. A tisztviselők beszámolóiból megtudtuk, hogy a Mafigyelő egy hiteles, fontos és kedvelt folyóirat, bár a tavalyi évben nem volt rendszeres a megjelenés. Egy egyszerűen kezelhető és korszerű honlapot sikerült fejleszteni az utóbbi évben, ami kiváló hírcsatornaként szolgál. A számítógéppark fejlődött, de a hálózat működésében még számos kisebb probléma vár megoldásra.

A HB-k működése is sikeres volt az évben, bár a kommunikáción lehetne még csiszolni. Vera elmondta, hogy számos ELTE program, mint például a BöFi,'Skü vagy a Fiziqs bulik mind jól sikerültek. A tanulmányi versenyek és kirándulások is közkedveltek voltak a hallgatók között. Az EHB számos országos rendezvény szervezésében vett részt, és gazdasági háttere is stabil volt az évben. Az MFHB-ben is zajlott az élet. Sok hallgató vett részt a Mafihe által szervezett programokon és versenyeken, és persze ott is akadtak aktív segítők, akik hasznos munkát végeztek a Mafihe-ért. A DHB is aktívan töltötte a tavalyi évet, fizikus focikupát szerveztek és ők rendezték az idei TDK hétvégét. A SzHB is sok érdekes dologgal kényeztette Szeged és az ország leendő fizikusait. A FIVE és számos helyi program köszönhető nekik. Karácsonyi József beszámolójával ért véget a KGy ezen szakasza, akitől megtudhattuk, hogy az EB-nek nem kellett súlyosan beavatkoznia az év folyamán, s hogy

többnyire minden szabályszerűen zajlott.

Ebédszünet után folytatódott a gyűlés és elérkeztünk a nap fénypontjához: Az új elnök megválasztása következett. Szécsényi Istvánt jelöltük erre a posztra. Elfogadta a jelölést és elmondta terveit a jövőre vonatkozóan. Kérdésekkel bombáztuk, hogy mit tenne meg az egyesületért. Ezután nagy többséggel megválasztottuk, így egy évig ő ülhet az elnöki székben. Majd az elnökség megválasztása következett. Itt csak két poszt betöltése nem volt egyértelmű, a főszerkesztő és a rendszergazda. Előbbinél meglepetésre Harangozó Joe lett megválasztva, a tavalyi Bojtos Péterrel szemben. Az utóbbinál Sana Norbert, Radnai Tamás és Sztranyovszky Zoltán pályázott. Hosszú egyeztetések után végül is Radnai Tamásra esett a választás, így ő lett a második gólya, aki fontos pozíciót kapott az egyesületben. A honlapfelelős posztja egyelőre betöltetlen maradt. A Nemzeti Bizottságba jelölt HB delegáltakat is elfogadta a Közgyűlés. Az Ellenőrző Bizottság tagjai Gillemot Katalin elnökségével fogják felügyelni az egyesület jövő évi munkáját. Majd az utolsó témakörben felvetődött az a gondolat, hogy a közeljövőben lehetne ICPS-t (International Conference of Physics Students) rendezni Magyarországon. A közgyűlés támogatta a javaslatot. Idén szabálymódosításra nem került sor, így vacsorára befejeztük a közgyűlést.

Vacsora után újabb fiziqs-activity párbaj kezdődött, ahol az „Elnök emberei" diadalmaskodtak. Késő este jött a meglepetés, egy óriási torta a Mafihe 20. szülinapja alkalmából. A nap még nem ért véget, kitartó fizikusként éjszakai túrára indultunk a vaksötétben. A kirándulás jó hangulatban telt, és hajnalban kellően fáradtan tértünk vissza. Vasárnap délelőtt izgalmas hajtányozással kezdtük a napot. Már ebéd előtt néhányan hazaindultak, de a többség csak késő délután ért vissza.

Ez volt az első KGy, amin részt vehettem, csak ajánlani tudom mindenkinek. Gyere el te is legközelebb, mert jó a hangulat, sok laza fizikus hallatóval találkozhatsz az egész országból, megtudhatod mi is a „syzygy", vagy csak azért, mert mindig „buli van"!

Zsoltee

Elnöki köszöntő

Ismét ránk köszöntött az ősz. Hullanak a levelek, egyre hidegebb van, fúj a szél. Ez a világ megszokott rendje, melynek része, hogy októberre a Magyar Fizikushallgatók Egyesülete új elnököt választ. Ez a személy lennék én. Hadd mutatkozzam be, meséljek az idei tervekről és köszöntsek mindenkit, aki olvassa ezen sorokat.

Szécsényi Istvánnak hívnak, negyed éves fizikushallgató vagyok az ELTE-n. Máreddig is szerveztem programokat (TDK hétvége, Téli Iskola, …), de mindig próbálkoztam elkerülni a tisztségvállalást. Mostanra ért utól a végzet. Ha már így alakult, szeretném teljes erőbedobással csinálni.

Idén is szeretnénk megszervezni minden hagyományos programunkat. Ilyen az Ortvay fizikaverseny (*http://ortvay.mafihe.hu/*), ahol egy héten keresztül lehet érdekes problémákat megoldani, a Téli Iskola, ahol a gazdasági fizika mélységeiben mélyedhetnek el a résztvevők, a CERN kirándulás, ahol megnézhetjük élőben, hogy felfalta-e már egy feketelyuk Genf környékét, a NYIFFF (*http://nyifff.elte.hu/*), ahol fifikus, életszerű fizikapéldákkal foglalkozhatunk Szigliget gyönyörű táján, a Magyar Országos Előadói Verseny (*http://mafihe.hu/moev*), ahol kipróbálhatja mindenki előadói képességét. A többi programról a mindig frissülő *http://mafihe.hu/* honlapon szerezhetsz információt.

A programokon túl a legfontosabb célnak azt érzem, hogy aktívizáljuk az embereket. Jó lenne, ha minél többen eljönnének a programjainkra. Ehhez elengedhetetlen, hogy tudjunk kommunikálni azokkal, akiknek szervezzük azokat. Ezért szeretnélek kérni Titeket, akik olvassátok az újságot, hogy írjátok, mondjátok el nekünk, hogy mivel tudnánk hozzájárulni az egyetemista életetek színesítéséhez. Milyen intézetet látogatnátok meg szívesen, hova szeretnétek elmenni kirándulni? Bármilyen ötletet megpróbálunk megvalósítani, amire telik a kapacitásunkból, hiszen ez az egész Mafihe célja. Úgyhogy ne legyetek restek írni *mafihe@mafihe.hu* címre, vagy megkeresni minket személyesen a Mafihe irodában, ELTE Északi épület 2.106-os szoba. Számítunk rátok!

A további terveink legyenek a jövő meglepetései. Addig is, egy kedves barátunk tiszteletére hadd legyen az idei év szlogenje: BULI VAN!

Szécsényi István
a Mafihe új elnöke

Az elnökség tagjai	
Elnök	Szécsényi István
Titkár	Tóth Bálint
Programfelelős	Lakatos Dóra
Gazdasági felelős	Kardos Alex
Külkapcsolati felelős	Juhász Krisztina
Tisztségviselők	
Főszerkesztő	Harangozó József Gábor
Rendszergazda	Radnai Tamás
Honlapfelelős	ideiglenesen betöltetlen

Debrecen

A nyár a pihenés és a fesztiválok ideje. Sajnos, a távolság és a fáradtság miatt idén nem jutottunk el Dunaújvárosba az EFOTT-ra, de remélem, az idei tanév végén lesznek fesztiválozó lelkületű egyének, akik változtatnak majd ezen a tarthatatlan helyzeten.

A gólyatábort viszont nem hagytuk ki. Most azonban nem csak a fizikus és villamosmérnök szakos gólyák előtt robbantgattunk, hanem az összes TTK-s gólya előtt. Örömmel (néhány embernek sajnálattal) jelenthetem be, hogy az idei évben senki sem sérült meg, és nem kellett miattunk a balesetire mennie.

A gólyatábor utáni héten egy egész délutánt szántunk az egyetem legújabb polgáraira. Volt foci (az első hét okozta feszültséget le kellett valami módon vezetni, és a felsőbb évesekkel kiépített jó kapcsolat is mindig jól jöhet), volt bemutatkozós előadás, hogy megtudják „kik is vagyunk mink" (nem árt tudni, hogy ha szeretnénk elmenni, mondjuk, CERN-be, akkor kihez is kell fordulnunk), és a végén a kocsmatúra, aminek az előnyeit mindenki tudja…

Az időrendi sorrendet tekintve a DHB életében a következő fontos esemény a Közgyűlés (KGy) volt. Sajnos, ez az idei évben egybeesett a Kutatók Éjszakájával, de legalább lehetett válogatni a programok közt. Aki Debrecenben maradt, megtudhatta, hogy mi köze van a földrengéseknek ahhoz, hogy a spagetti a konyhában elég bosszantó módon, általában három darabra törik, vagy azt, hogy mi különbözteti meg a torta csokimázát a vulkáni lávától. Alkalom nyílt még megismerkedni a fizika és a zene kapcsolatával, valamint elektronmikroszkóp alatt megtekinthető volt közelről, hogy mi teszi a szitakötőt olyan félelmetes ragadozóvá.

Aki pedig a KGy-t választotta, egy csodálatos hétvégét tölthetett el a Duna-Ipoly Nemzeti Park egy eldugott kis zugában, ahová még a térerő sem jut el. Volt ott minden, mi szem-szájnak ingere: evés-ivás, hajtányozás, vetélkedők, éjszakai túra.

Ami nekünk mégis a legfontosabb volt, az a Tisztújítás. Megválasztásra kerültek az új elnökségi tagok. Az ő személyük fogja meghatározni, hogy mennyire lesznek színesek az előttünk álló év hétköznapjai. Remélem, mindenki jól megfontolt döntést hozott, már csak azért is mivel ismét én lettem az elnök. Köszönöm mindenkinek a bizalmat, igyekszem majd rászolgálni.

Az új elnökség meg is hozta legelső döntését:

Nem kívánunk az eddig járt ösvényen maradni!

Teljesen új irányvonalat célzunk meg, új megvilágításba helyezünk mindent, amit csak lehet.

A következő program: EZ MÁR DÖFI*! 2008. november 6. Gyere el! Másként fogod látni a világot!

Sok szeretettel várunk mindenkit programjainkra!

Figyeljétek a plakátokat, olvassátok levlistán az információkat!

** DÖFI - Debreceni Összefogás a FIzikáért*

Ica

A DHB elnökség tagjai:	
Elnök:	Mohácsi Ilona
Titkár:	Tomán János
Gazdasági felelős:	Bartók Márton
Programfelelős	Darnyik Ferenc
Tájékoztatási felelős:	Vajta Zsolt
Számítástechnikai felelős:	Kocsis Roland

ELTE

Az egyetemi élet, az utolsó nagy buli az életben… Mennyiben más, mint a többi? Az első, és legszembetűnőbb különbség a kezdet. A normál világi élet hivatalosan december 31-én ér véget, és január elsején kezdődik, az egész világ ünnepel ekkor, hisz ez a minden évben ismétlődő kezdet és vég az örök körforgás része. A természet tavasszal éled, s bontja ki szárnyait. Nálunk az év a Böfivel indul augusztus végén. Egy hétig ünnepeljük, hogy ismét gyarapodtunk több tucatnyi gólyával, akik évről évre egyre édesebbek, aranyosabbak. Itt a vérfrissítés, új egyéniségek, belső pici világok, sztorik. Felpezsdül az élet. Újra előkerülnek az évről évre ismétlődő kérdések, történetek. No meg gyarapszik a tár, mert születnek újak, zenekarok szárnyalnak, újabb vízi mulatságok kerülnek terítékre. Hazaérve, a beiratkozást muszáj volt pár pohár nedűvel leöblíteni, úgyhogy egy röpke kocsmatúrára indultunk a kockából egészen a Zöld Macskáig, ám a túra idén hosszabbra nyúlt, mint az elmúlt években, egészen reggel hétig tartott, s ekkor még mindig volt egy lelkes gólya, aki szembenézve a kihívással bátran követte az öregeket, s ettől egy pöttyet elfáradt.

Kipihenve a kellemes fáradságot kezdődött a tanév a Skü'–vel, mely után ténylegigazi fiziqssá válhattak a szerencsés gólyák. Ez az esemény az első és talán legősibb tradíciója drága egyetemünknek, mit mi sem bizonyíthat jobban annál, hogy Dgy is tiszteletét teszi, és vezeti az események folyását. Az eskü alatt igazán eggyé válhattak a gólyák Newton almájával, Bernoulli véres vizeletével és persze a Szent Landauval! Noha a dolgok sosem mennek zökkenőmentesen, ez a hangulatban semmit sem befolyásol, mindenki örömmel fogadja az almát és a vizeletet. A fárasztó avatás után a szokásos éneklő körök az ELTE-n, és miután sokadszorra is kidobtak minket az egyetemről, indult az éjszakai túra a hegyekbe, ami értelemszerűen pontosan másnap 8-ra ér vissza az előadásokra.

Persze az ELTE-n nem áll meg sohasem az élet, folytatódik a boldogság az immár két éve tradícióvá vált fiziqs bulikkal (táncolós zene, amit a fiziqs dj Srác intéz, mulatozás, együttsörözés kedvenc csaposunkkal, hajnalig tartó jókedv, és még sorolhatnám), valamint a HB tisztújítójával, ami lehetőséget nyújt kibontakoznia minden szervező és/vagy társadalmi ambíciókkal rendelkező vagy csupán jó hangulatot kereső embernek, hogy részévé váljon a mindenségnek, mindezt hivatalos formában, ám megőrizve a jó kedvet és a kellemes hangvételt.

Vera* és Enys

BME

Új év, új beszámolók. A nagy kérdés, mi is történt tavaly az MFHB háza táján?

március 31-én kezdetét vette a BME-n a IX. SZAK7, melynek keretein belül rengeteg színes programmal örvendeztettük meg a kar hallgatóit. A hét egy, a kollégisták számára kitalált vérfürdő nevű többnapos játékkal kezdődött. Minden évben megszervezzük a szakirány- és modultájékoztatót alsóbbéveseknek és végzős, illetve doktorandusz hallgatóknak. Ez utóbbi nagy népszerűségnek örvend, mert egy beszélgetés során mindenki felteheti a kérdéseit már végzett hallgatóknak, hogy milyen módon választottak diplomatémát, mennyit segített nekik a TDK írás, és ehhez hasonló témákban kérdezhetik a véleményüket. Továbbá a tavalyi évben megrendezésre került a Cégvilág. Itt több vezető cég tartott arról előadást, hogy milyen típusú embereket keresnek a céghez. Mindenki számára hasznos információforrás, mert megtudhattuk, hogy elsősorban hová keresnek fizikus, illetve matematikus végzettségű diplomásokat. A SZAK7-en lehetőség nyílik arra, hogy a kollégiumi öntevékeny körök is képviseljék magukat, így a TÖNK szervezésében egy Activity vetélkedőn is részt lehetett venni. Az MFHB szervezésében egy szellemi csatában, a minden évben megrendezésre kerülő IQ-harcban mérhették össze erejüket a kollégium csapatai. Végül pedig, mint minden rendezvény, a SZAK7 is egy fergeteges retró partival záródott a Wigner Jenő Kollégium klubjában, a Rollerben. Aki éppen nem ott táncolt, az pedig besegíthetett a marhapörkölt készítésében, és természetesen az elfogyasztásában is!

A SZAK7 utáni hétvégén került megrendezésre MOEV (Mafihe Országos Előadói Verseny). A versenyzőket dr Moson Péter, a BME TTK dékánja, mint zsűrielnök, dr Fehér Sándor, a Nukleáris Technika tanszék docense, és dr Ujhelyi Ferenc, az Atomfizika tanszék adjunktusa értékelték. Első helyen Sávoly Zoltán, harmadéves ELTE TTK-s vegyész hallgató végzett, akinek nyereménye az ICPS regisztráció volt (Fizikus Hallgatók Nemzetközi Konferenciája). Második, Papp Gergely negyedéves mérnök-fizikus, harmadik helyen pedig Verebélyi Erika, csillagász hallgató végzett, jutalmuk egy húsz-, illetve tízezer forint értékű könyvutalvány volt.

A MOEV-vel párhuzamosan látogatást tettek nálunk a szegedi fizikusok is. Betekintést nyerhettek egyetemünk laborjaiba. Jártunk az ESR laborban, Mihály György professzor hideglaborjában. Az Áramlástan Tanszéken megtekintették a Kármán Tódor szélcsatornát, valamint a reaktorban is körbevezettük őket. Úgy érzem bátran mondhatom, hogy igen színes programot állítottunk össze számukra. (A másnapot a Csodák Palotájában töltöttük, közben pedig hajnalig tartó gyilkosozást játszottunk.)

Ezek után sajnos nem sok időnk volt, közeledett a május, és a zh-k… Ahogy az lenni szokott. A nyarat sem hagytuk kárba veszni! Ott voltunk az EFOTT-on a közös BME-MFHB-FINE sátorral, és minden nap közkedvelt, és szemléletes kísérleteket mutattunk be folyékony nitrogénnel, szárazjéggel, rendeztünk palack rakétaversenyt és hasonló szórakoztató programokat, az arra járók igen csak nagy örömére.

Szeptemberben újra összecsaphattak a BME és ELTE TTK gólyái a Váci utcai számháborúban. két éve egyenlített a BME, azóta átvettük a vezetést. Az idei év érdekessége, hogy a BME gólyái az ELTE-s gólyák létszámfölénye ellenére nyertek! Hogy sikerül-e szépíteni az ELTE-s újoncoknak? Gyertek el jövőre, és nézzétek meg!

Kívánok mindenkinek sikeres tanévet, és jó szórakozást a Mafihe MFHB rendezvényein!

Csajbók Viktória és Karácsonyi József Sándor

Szeged

Megrendeztük a szokásos évelejei gólyaavató szalonnasütésünket. A hagyományoktól eltérően alakultak az események, ugyanis egy Paksi kirándulás miatt előbbre kellett csúsztatni. A szokásokhoz híven este hatkor találkoztunk az „Aradin" és onnan vonultunk tovább a Boszorkány-szigetre, ahol az elsőéveseknek első feladata a fagyűjtés lett. Azután, mikor már lobogott a tűz kezdődhetett az ismerkedés és a szalonnasütögetés. Amikor már minden ember lenyelte az utolsó falatot is, két csapatra osztottuk az elsősöket és játékos feladatokkal bizonyíthatták, hogy melyik csapat a jobb. végül annyira jó volt mindkét csapat, hogy nem lehetett közöttük dönteni. Majd elkezdődött a fizikussá avatás, amely hétpecsétes titok, ám ha nem ismernétek esetleg, akkor gyertek el jövőre és ti is a részesei lehettek!

Teaház

Október 8-án került megrendezésre az első teaház ebben a tanévben az elméleti fizika tanteremben. Az előadást Dr. Maróti Péter tartotta „Környezetvédelem biofizikus szemmel, avagy entrópia-produkció termodinamikai korlátai" címmel. Az előadás során más szemszögből is hallhattunk az aktuális környezetvédelmi problémákról, azok súlyosságáról és kiváltó okairól. Például a jegesmacik már most egymást marcangolják az életterük csökkenése miatt (sarkok olvadása), viszont nem olyan vészes a helyzet, mint amennyire a zöldek állítják.

Az előadás után következett a teázgatós rész. Az egyik lány süteményének eszegetése és a teák hörpintése közepette megnéztük a „Large Hadron Rap" –et a CERN-ről...

A hangulat továbbfokozása céljából fizikus activity következett volna, de sajnos csak nem maradhattunk tovább a teremben, így a teázás véget is ért.

Cserpán Dorottya és Gergó Dénes

Látogassátok a mafihe.hu honlapot!

Partik ezerrel

Az ICPS-ek elengedhetetlen kellékei a bulik, minden este találnak rá okot a szervezők. Ott van mindjárt a National Party, ahol minden résztvevő nemzet kínálgatja tradicionális ételeit és főként italait, majd rövid performansszal kedveskedik az érdeklődőknek. Aztán a Welcome és Farewell Partik, a Costume Party és idén a Lengyel Est, ahol a szervezők jól megettették és -táncoltatták a népet. És akkor még nem is szóltam a konferencia résztvevői által spontán szerveződő, városi és kollégiumi bulikról.

Egyéb jóságok

Krakkóban rengeteg a látnivaló, szervezetten és szervezetlenebbül is körbenéztünk. Azonban, ha egy nagy és szép városban rendezik az ICPS-t, érdemes tovább maradni, mint ameddig a konferencia tart, hiszen a programok annyira lekötik az embert, hogy nem nagyon marad ideje jobban szétnézni. Egyik nap különféle sportokban, leginkább fociban és kosárlabdában is összemérhették erejüket a világ fizikuspalántái.

ia és tánc

rmészetesen, az estéket meghatározta a sör
a zene kettőse. A krakkói szervezők az
yetem mellett található hatalmas, hangárszerű
orakozóhelyen szervezték a partikat, ahol a jó
ngulat érdekében rengeteg italkuponnal várták
érkezőket. Egy-két sör mellett életreszóló
ernacionális barátságok, a táncparketten pedig
ár későbbi házasságok is köttetnek. Kivéve,
ikor éppen össznépi ugrálás és vonatozás folyik.

International Conference for Physics Students

2008. augusztus 6-13.
Krakkó, Lengyelország

És persze a szakma

Egy konferenciának természetesen szerves részét alkotják a szakmai programok is. Majdnem száz hallgatói előadás a világ minden tájáról, és néhány már befutott, vendég előadó. Egyik alkalommal látványos kísérleti bemutatónak lehettek szemtanúi a résztvevők, és tiszteletét tette Schrödinger élő és döglött macskája egyaránt.

„Ilyet nem eszel többet!”

Országos Fizikus TDK Hétvége

Október második hétvégéjén ismét megrendezésre került az Országos Fizikus TDK Hétvége, amin a debreceni szervezők több újdonsággal is szolgáltak az előző évek hasonló rendezvényeihez képest. Az első ilyen újdonság a péntek esti előadások utáni zenei koncert volt, amit Sipos Attila, az MTA Atommagkutató Intézete (Atomki) Elektronikai Osztályának munkatársa, és általános iskolás fia, azaz a Sipos & Sipos Band adott, aminek részeként egy nyolchónapos grafikai és 3D-animációs munka gyümölcseként született 50 perces videót is megtekinthettek a résztvevők.

Újdonság volt még az információs füzet is, amiből a résztvevők tájékozódhattak a hétvége programjairól és az ELTE, a Debreceni Egyetem, a Semmelweis Egyetem valamint a MTA Atomki által kínált fizikai témájú TDK és szakdolgozati témákról is. Amire a legbüszkébbek vagyunk, az a külföldi részvétel, hiszen Kolozsvárról egy több mint tízfős társaság utazott le hozzánk erre az eseményre. Ezúton is köszönjük nekik, hogy megtiszteltek minket a jelenlétükkel, és reméljük, hogy hamarosan újra találkozunk!

„Rövidke” bevezetőm után illene végre rátérnem a hétvége eseményeire. Méltó módon a TDK Hétvége céljához és nevéhez, ebben az évben is az előadások kapták a legnagyobb hangsúlyt a rendezvény programjában. Összesen 14 előadást hallhattak a diákok, amelyek témáit nem sorolnám most itt föl, csak úgy érdekességképpen és kedvcsinálóként említek meg néhány dolgot. A magyar és debreceni tudományos élet nagy reménye, az ESS (Európai Spallációs Neutronforrás) mellett szó esett a vitorlázó madarak és a siklóernyősök hasonlóságairól, a golf és az amorf anyagok kapcsolatáról, arról, hogy hogyan kerül egy csillag a laborba, hogyan lehet a plazmát szállítani, mit keres a nanotechnológia a hétköznapokban, vagy hogy hogyan lehet egy milliméternél is kisebb turbinát készíteni. Megismerkedhettünk a biológiai fizika több kutatási területével és azzal is, hogy mivel foglalkozhatnak a kolozsvári diákok, az agyhullámoktól a földrengéseken keresztül egészen az önszerveződő közlekedési lámpákig. Még szemezgetni is hosszú a rengeteg témából. Elképesztően sok helyre várják a kutatni vágyó diákokat, és a debreceniek lehetőségei kiemelkedők az Atommagkutató Intézet „témaszámduplázó” hatása miatt. Ha bármilyen téma felkelti az érdeklődésedet, bátran vedd fel a kapcsolatot egyetemed Helyi Bizottságával, biztosan tudnak/tudunk segíteni!

A rendezvényt nem csak az előadások színesítették, hanem egy rendkívül színvonalas Atomki-túra is, amelyen a hallgatók betekintést nyerhettek az Atomki és a Debreceni Egyetem Fizikai Intézetének számos kutatólaborjába, és megismerkedhettek több kutatási témával és eszközzel. Az intézetlátogatás után ismét előadások következtek, és utána jött a várva várt vacsora. A teljes hétvége során azon igyekeztünk, hogy vendégeink ne szenvedjenek semmiben hiányt, édes és sós süteményekkel, teával, kávéval, ásványvízzel kínáltuk őket az előadások szünetében. Reméljük, hogy sikerült elérnünk a kívánt színvonalat! Kicsit ugyan aggódva néztünk a szakácsunkra, amikor bejelentette számításainak eredményét, hogy mennyi húst vegyünk a szombat esti vacsorához, de igaza lett, a társaság nagyon jól vizsgázott fogyasztásból (bár ezt már a péntek esti vacsoránál gyanítottuk a cca. 3 kiló kenyér / 4 perc-es fogyasztási sebességből), és az utolsó falatig elfogyott minden, amit főztünk. Ez persze a szakácsunkat és segítőit dicséri. Szívüket-lelküket belerakták az ételekbe, a fizikus-villamosmérnök összeállítás jól vizsgázott. Szerencsére a vendégeink közül, ahogy elnéztem, mindenki degeszre ette magát, és ezt meglehetősen jó érzés volt látni. A kocsmáros is örülhetett a dolognak, bár ő nem tudott a vacsoráról, csak azt látta, hogy az este során sorra gurultak le a sörök. A sertéspörkölt már csak ilyen. Azért rövid idő múlva és néhány rövid után megjött a társaság hangja, és az elmúlt néhány évtized magyar slágereit vette sorra a szórakozóhely vendégeinek legnagyobb örömére. A másnap reggel nehézségeit leküzdve ismételten reggeli következett, ahol megint nem volt szégyenlős a csapat, és alig győztük hordani az ennivalót nekik. Már csak néhány előadás volt hátra a cseppkövektől az LHC-ig (Nagy Hadron ütköztető), aztán a zárásból megtudtuk, hogy Debrecen adta a TDK Hétvége történetének eddigi legjobb moderátorát is Dr. Molnár József személyében. Ő vetette fel az ötletet, hogy a következő TDK Hétvége Kolozsváron kerüljön megrendezésre, amire a BABEŞ-BOLYAI Tudományegyetem hallgatói és jelenlévő oktatója is nyitottnak tűnt. Majd meglátjuk. Én mindenestre sok lehetőséget magában hordozó ötletnek tartom. Még némi süti, ropi, kenyér, kolbász és tea elfogyasztása után szép lassan búcsút vettek egymástól a szélrózsa más-más irányából érkezett társaságok, és hazafelé vették az irányt, hogy másnap ismét beüljenek néhány előadásra, talán már annak tudatában, hogy mivel szeretnének foglalkozni a jövőben.

Bízunk benne, hogy új tervekkel, ötletekkel gazdagodtak a résztvevők, és jól érezték magukat! A szervezők nevében szeretném megköszönni minden jelenlévőnek a részvételét, és köszönöm mindenkinek, aki segített a szervezésben, hiszen a szorgos kezek nélkül nem jöhetett volna létre ez a rendezvény. Remélem, hogy esetleg jövőre, bárhol is kerüljön megrendezésre, találkozni fogunk a TDK Hétvégén!

Tomán János

A Gólyatábor

Volt, van és lesz

Mindig volt valahol. Én csak azt tudom, hogy idén a Zemplénben került megrendezésre. Az egész hegységben mindenhol, amit csak el lehet képzelni. A Zemplén fáiban, üregeiben, folyamaimban, felvert sátraiban, levert sátraiban. Azonban el lenne ferdítve az igazság, a tudatlanok által kialakított kép hamis volna, ha nem említenénk meg a zempléni kocsmákat, mint a táborozók lehetséges előfordulási helyét.

Node, ne fussunk ennyire előre!

A 2008-as Böfi a Keletiben kezdődött. Én még nem voltam ott, nem is tudom mi történt, de el tudom képzelni az alapján, ahogyan találtam őket a vonaton, amikor felszálltam. Majd körülnéztem.

A gólyák többsége csendben, apró körökbe tömörülve beszélgetett felváltva a fizika általuk ismert problémáiról, és az éppen ölükbe boruló felsőbbévesek viselkedésének okairól. El is érkeztünk a felsőbbévesekhez. Hawaii ingekben, művirágokkal nyakukban, hangosan énekeltek, harmónikusan dülöngéltek, amiről először azt hinné az ember, hogy a dalhoz tartozó fizikus tánc. De a kilöttyenő sör loccsanásának hangja felébreszt naiv álmodozásodból, és rájössz: rajtad kívül itt mindenki részeg. Akkor láttam először Verát, aki akkor is osztotta már az észt, megmondta a frankót és ápolgatta az édes pici gólyák lelkét. Akkor még éles volt a határ gólya és nemgólya között, amit az agyi kapacitások alkohol általi nullszintre hozatala, valamint a heti kosz tökéletesen elmosott. „Ennyi", ahogy mondanák gólyatáborban.

Hát lassan bele is merülhetnénk a belemerülnivalóba. A sűrűjébe.

– Mondhjuk a dszhuvástésztá shürüjhébe! - mondaná francia kollégánk, a tűz mellől felkelve.

Ugyanis francia kollégánk ott volt tárborban és tudja, hogy a dzsuvástészta magában nem ér semmit. Az odavezető út teszi élvezhetővé. Ugyanis a fáradt gólyák a végtelenek tűnő buszút után, nyavalyogva a kegyetlen sátorfelverési körülmények miatt, meghallották a faszedésre felszólító szót: Irány fát szedni! Ki szomorúan, ki boldogan, csillogó szemmel nekiindult, hogy legyen fa, hogy legyen étek. Ki csillogó szemmel, ki szem nélkül (a sötétben nehéz megtalálni a megfelelő utat) visszatért, hogy végignézze azt a folyamatot, ami ehetőre fokozza a dzsuvástészta minősítését. De megettük, mit megkövetelt a haza, és kezdődött a Pintyőkézés. Nem csapom be a tisztelt olvasóközönséget, nem mondom el azt a mesét, amit mi hallgattunk végig. Ez volt a közborra szoktatás, az esetleges igényeink kegyetlen eltörlésének rituális cselekedete. Boldogság volt a végén, ez a lényeg. A legszebb bemutatkozás Dénes(ke) nevéhez fűződik: „Szeretek inni." Későbbiekben rájöttünk, hogy ennél több nem is kell.

Még mielőtt elkönyvelné Ön, kedves olvasó, a tábort az embertelen ivászatok fertőjének, el kell mondanom, hogy voltak programok is. Mindenféle hagyományos programok. Szép kis hagyományok, amiknek eredetére talán csak a H3-at ismerők (vagy előtte élők) emlékeznek. Esetleg a Beavatottak. Volt minden, mi szem-szájnak ingere: szivacsjegyek kiosztása (ami már önmagában hagyománynak számít), a Csárszi polgármesterjelölt nevéhez fűződő Füzéri Olimpiai Játékok, kék kútra mászás stb. Rengeteg minden. Azonban ezek csak fűszerezték az ottlétet, olyanok voltak, mint ódon házban a pókháló: elengedhetetlen, és lényegtelen.

Minden nap ugyanazzal a koncepcióval csordogált. Tízkor, másnaposan felkelve reggelit tuszkoltunk fáradt gyomrunkba, majd indult a túra. Ki erre, ki arra. Ki gyorsabban, ki lassabban (ezek azon templomlátogatók voltak, akik „véletlenül" mindig a falu kocsmájába tértek be. Nem mondom, voltunk szép számmal.) Éjfélre mindenki megtalálta a következő táborhelyet, elfoglalta helyét a tűz mellett. Néhányan megérték a vacsorát is, voltak, kik édes álomba szenderültek a tűztől 10 cm-re, megint mások csak énekeltek boldog tudatlanságukban. Mindennap azonos forgatókönyv, de azok a spontán, meglepő események, amelyek sajnos cenzúrát érdemeltek, nem hagyták megfogalmazódni tudatunkban az unalom szót.

Szép volt ez a gólyatábor, amit a közbornak és a szervezőknek köszönhetünk elsősorban. A tavalyi közlegénynek, Közlegénynek és a tavalyi medvének, Zoli(ká)nak, no meg a lelkes csapatnak, akik csak érezzék a feléjük irányuló szeretetet. A jövő évi milyen lesz? Az rajtunk múlik, kedves gólyatársaim! A gólyatáboros csapat fantasztikus volt, kikkel együtt kocsmatúráztunk, kikkel együtt táncoltunk és énekeltünk. Ez egy dalos tábor volt.

Szumma szummárum, szerettem, végre pörögtem, forogtam mindenfelé. Hiába próbáltam visszaadni a szavakkal, a kaotikus szerkesztéssel a gólyatábort csak tapasztalni lehet. Nem lehet trópusokkal kifejezni, kevés is vagyok ehhez.

Annyit tudok mondani, hogy jövőre jöjjön el Ön is, kedves olvasó!

Közanyós/Ironmajdnemfrontember /zombiarcúlány/stb.

A fizikus, a szerencse és az eső

Engedd meg kedves Olvasó, hogy elmeséljem az egyszeri fizikus történetét, aki a szörnyűséges formulák kusza dzsungeléből szabadulva rátalált a természet igazi szépségére.

Hősünk éppen szerencsésnek is érezhette volna magát, hiszen a mindennapok taposómalmában a Fourier-transzformáltak, Green-függvények és Christoffel-szimbólumok rejtelmeiről szónokló bölcsektől hallgathatta az igét. A szimbólumokkal díszített háttér előtt a spin-flop hatás gesztikulációs bemutatását bámulva a diáktársak egytől-egyig meg voltak győződve arról, hogy ez a világ a világok legeslegjobbika, és kiválasztottnak érezték magukat egy hatalmas terv apró, de precíz fogaskerekeinek szerepére. Egyszeri fizikusunk azonban valami többre vágyott. Érezte, hogy létezik valami, ami az eddigi ismeretek mögött, a háttérben megbújva létezik, irányít. Elméje egy hátsó szegletében megfoganni készült egy gondolat, de még hiányzott a szikra, hogy végül fényesen beragyogja a rejtelmek végtelen barlangját. Idő kellett…

A hét fenekén, mikor minden valamire való fizikus a déli harangszó felhangzásakor már a második laborjegyzőkönyv írásába kezd, hősünk szellemi légszomján enyhítendő rövid sétára indult. Az ismerősen szürke utca betonjára lépve szél kapott a hirtelen máris felelőtlennek tűnően vékony pólója alá. Mély lélegzetet vett. A tavaszi levegő átjárta tüdejének gödröcskéit, érezte, hogy az oxigén molekulák megnövekedett kémiai potenciálja életet adó termodinamikai erőként vidítja fel testének eddig szunnyadó sejtjeit, akik mindezt a boldogság édeskés vegyületével köszönték meg. Egy pillanattal később már az egyik felhő mögül előbukkanó nap sugarainak megszámlálhatatlan áradatát érezte bőrén. Megmagyarázhatatlan megelégedéssel gondolt a nyolc perces fotonokra, akik túlhajtott életük végén most őrajta lelnek nyugalomra. Lépteit a betonrengeteg halkabb utcái felé irányította, ahol a játszótér mellett a ritkás lombú nyírek állnak. Gyorsan haladt, nem akart időt veszíteni, hisz' annyi dolga volt még. Tekintete a járdát követte, csak a két forgalmasabb kereszteződésnél nézett fel. *Valami más!* Körülnézett. A napot eltakarni készült egy fehéres felhő, ő pedig újra érezte a szelet, amely most nedvesség szagát hozta. Pár órája eshetett, gondolta, csak nem vette észre. Fejét újra leszegve folytatta útját. *Megint!* Megállt. Elméjének egy szögletében, a valóság egy atomi képén furcsa dolgok jelentek meg. A kép még mérhetetlenül parányi volt. Nem volt biztos, hogy igazán a világ más-e. Hasonló érzés kerítette már máskor is hatalmába: mikor két hete és három napja a négyeshatoson az a vörös hajú lány, aki csupán pár lépésnyire állt tőle, zöld szemeivel több másodpercig olvasta a pólóján hirdetett bölcsességet. A talaj mozdulni látszott, majd mégsem; és a lány leszállt. *Ott!* A tudatalattijában megbújó kép a kozmikus inflációt megszégyenítő sebességgel tágult ki, látóközpontja egy szemvillanásnyi idő alatt beolvasta az ösz-szes információt és az emberi agy legtapasztaltabb sejtjeiből álló legfőbb döntőbizottság elé tárta. A több milliszekundum hosszan eltartó rendkívüli ülésbe a beszédközpont egyes tagjai is bekapcsolódtak, aminek a végén egyetlen rövid mondat hagyta el hősünk száját. „Hát, ez meg mi?!" Szemei mereven a járda betonján az esőből megmaradt kis tócsára bámultak, egészen pontosan a szélére.

Pár másodperc múlva hősünk saját magát meghazudtoló fürgeséggel sietett vissza az előbb elhagyott pocsolyákhoz, és mindegyiken ugyanazt látta: a betonon, a víztócsák körül szabályos rendben körbefutó vonalak rajzolódtak ki. Hősünkkel ellentétben, egy hozzá nem értő szem észre se vette volna, hogy a pocsolyák körüli furcsa, helyenként 5-6 folytonos fekete vonalból álló ábrák valójában szintvonalak. A talaj mozdulni látszott… vagy mégsem. „Hisz' ez lehet, hogy minden eső után pontosan ugyanilyen!"... „Bár az 5 vonal az már sok, ennyit észre kellett volna vennem korábban is"… Egyik gondolat követte a másikat. A tudás katedrálisába még csak három éve járó fizikusunk egyszerre célt talált; irányt, melynek szűk folyosóján a gondolatok végeláthatatlan szabadsága nyílt.

Pár percesnek indult sétájáról egy óra múlva hazaérve fáradtan, de felajzott elmével ült vissza az analí-

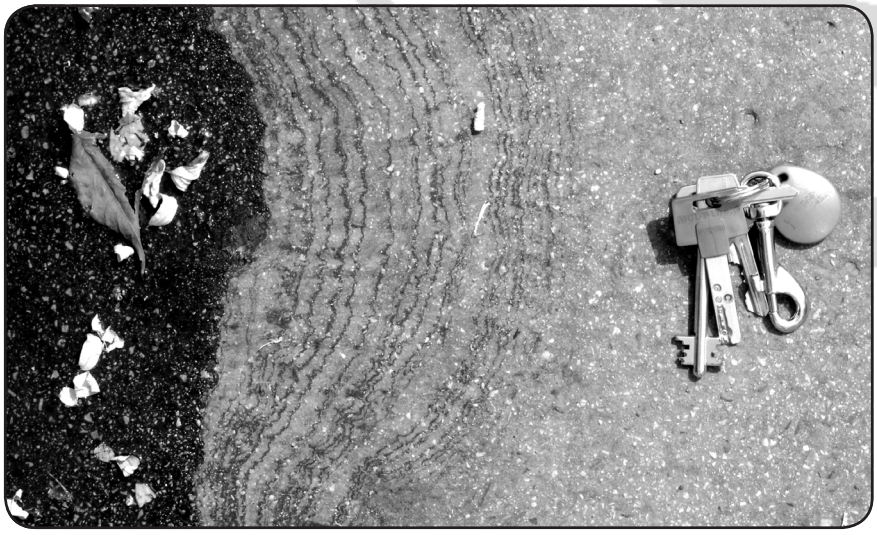

zis tananyag emberi agy méretűvé tömörítésének feladata fölé. Még az éjszaka hirtelen eljövetelekor is biztos volt benne, hogy valami újra lelt. Érezte, nem nyugodhat, amíg bizonyítékot nem talál. Bizonyítékot arra, hogy nem képzelődik, arra, hogy a városi port önfeláldozón magukba szívó tócsák a mai napon az értéktelen anyagból a természet egy műalkotását hozták létre.

Másnap az utca üres volt. Bár tele volt emberrel, fizikusunknak sivárnak és még az átlagosnál is szürkébbnek mutatta magát. Mint egy álombéli tündér halványuló képe, derengtek előtte a tegnapi pocsolyák körvonalai. Mint hazug ígéret hiányoztak az utca egyenletesen poros betonjáról, melynek egyhangúságát csak az éjszaka leesett eső tócsái törték meg. Az egyetem kapuján belépve, az evolúciós szelekciónál is erősebb nyomásától vezérelve az aktuális tananyagnak adta át elméjét, de csak miután gondosan elkerített egy zugot a pocsolyák rejtélyének.

És ott voltak! Megint látta őket. Nem törődve az átlagemberek közönyös lenézésével, térdre ereszkedve tanulmányozta az e pillanatban mindennél gyönyörűbb, fekete, koncentrikusan futó vonalakat… Először nem hitt a szemének, ahogy útja hazafelé vezetett, fáradtan, lógó fejjel bámult maga elé, és ekkor látta meg őket egy már kiszáradt pocsolya helyén… Felegyenesedett és végigtekintett az utcán. Idegsejtjei egyetlen célt ismertek. Hatalmat érzett. Lehetőséget, hogy felfedje a titkot. Visszagondolt a tegnap délutánra és a ma reggelre. Újra végigjárta a pocsolyák helyét, szárazak voltak. Felnézett az égre, felhők. Majd újra a földre. Elsétált a nyírfákkal övezett térre, az egyik pocsolya helyére állt, és újra felemelte a tekintetét. Fürkészően körbenézett, majd feljebb és feljebb, végül hunyorogva az egyik nyírfa levelei mögött a napot figyelte. Ekkor a belső tűz újabb táplálékhoz jutva egyetlen gondolatnyi idő alatt felperzselte a tények egyre csak gyűlő kusza halmait, helyükre két egyszerű felismerés megingathatatlan oszlopát állítva. A nyírfák félárnyékában meghúzódó tócsák rejtélyes idegenekből egyszerre kedves barátokká váltak; mint a házasodni kívánó királylány, mikor titkát megfejtik, úgy mosolyogtak fizikusunkra a természet eme egyszerű remekművei.

Az elégedettek őszinte mosolyával hősünk újból hazafelé vette útját. Megérkezve összehívta fizikus barátait, és életének eddigi legfinomabb sörét kortyolva megosztotta velük felfedezését, amely így hangzott: 1. Az eső után maradt víztócsák felszáradását a nap és a szél együttesen, de különböző mechanizmussal valósítja meg. 2. Váltakozó napsütés esetén a két mechanizmus súlyának időbeli ingadozása a pocsolyák felszínén elhelyezkedő porréteg különböző sebességű kiülését eredményezi a pocsolya szélén.

A bejelentés után barátai a problémát először érdekesnek, majd triviálisnak végül pedig nagyon is nyitott kérdésnek nyilvánították. Ezután a sörszagú beszélgetés másra terelődött, de ez történetünk hősét nem zavarta. A felfedezés és megértés boldog tudatával és a tudományos megismerés önállóan felfedezett módszerének birtokában egyszeri fizikusunk most már biztos volt benne, hogy igenis ez a világ a világok legeslegjobbika.

Kómár Péter

Pro Physica Hallgatói Alapítvány Szeged

2007. évi közhasznúsági beszámoló

Az alapítványt a Csongrád Megyei Bíróság Pk.60.098/1994/5. számú végzéssel, mint közhasznú szervezetet 1994. augusztus 30-án vette nyilvántartásba.

Az alapítvány fő célja hozzájárulni széles látókörű, már a pályájuk kezdetén értékes hazai és külföldi tapasztalatokkal rendelkező fizikusok, fizikatanárok képzéséhez Szegeden. Ennek érdekében belföldi és külföldi ösztöndíjakat nyújt; támogatja a konferencián való részvételeket; konferenciákat, szakmai előadásokat szervez; jegyzeteket, kiadványokat jelentet meg; támogatja a fizikus- és fizikatanár hallgatók közösségi életét, kutatómunkáját, pályamunkáit, a hallgatói könyvtárak létrehozását, fejlesztését; javítja a belföldi és külföldi kapcsolattartást.

Közhasznú tevékenységei: (1997/CLVI. 26.c.3) nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés; (1997/CLVI. 26.c.4) tudományos tevékenység, kutatás

Vállalkozási tevékenységet nem folytat.

Tartós adományozásra szerződést nem kötött.

Az alapítványnak főfoglalkozású dolgozója nincs, tiszteletdíjat nem fizet. A közhasznú tevékenységben közreműködők tevékenységüket társadalmi munkában végezték, azért sem pénzbeni, sem természetbeni ellenszolgáltatásban nem részesültek.

Közhasznú tevékenységéből származó összes bevétele 18976 ezer Ft. Ebből 188 ezer Ft magánszemélyek támogatásából realizálódott.

Közhasznú tevékenység kiadásai 15896 ezer Ft volt. Ennek részletezése, ösztöndíjak kifizetése: 8605 ezer Ft, anyagjellegű ráfordítások 6291 ezer Ft, egyéb ráfordítások 1000 ezer Ft.

A szervezet a mérlegfordulónapon 5884 ezer Ft eszközzel rendelkezett, melyből 4419 ezer Ft pénzeszköz volt.

Az alapítvány az alapító okiratában foglalt közhasznú céljainak megfelelően, eredményesen végezte tevékenységét 2007. évben.

Szeged, 2008. június 9.

Gajdátsy Gábor
a Kuratórium elnöke

Eredeti, hamisítatlan **Φziqs pólók** nagy választéka a Mafihe irodában!

Mafihe iroda koordinátái:

Északi tömb 2.106

Fiziqs mikulás!

2008.december 4.

Ortvay verseny eredményhirdetés és még sok meglepetés!

Ott lesz az örökpiros fiziqs mikulás, és reméljük, Te is!

Gyere Te is a februári CERN-túrára!

Részletekért olvasd a plakátokat és a levlistákat!

Következő lapzárta: 2008. november 5.

Fizikus buli!

November 6., Zöld Macska

IMPRESSZUM

Mafigyelő

2008. október

XVIII. évfolyam, 2. szám; készült 500 példányban

Főszerkesztő: Harangozó József Gábor

Felelős kiadó: Szécsényi István

Tördelőszerkesztő: Karcsai Balázs

Olvasószerkesztők: Juhász Lilla, Mones Enys, Ratter Kitti, Sándor Máté Csaba, Tóth Zsolt

Arculat: Karcsai Balázs

Nyomda: OOK-Press Kft.

MAΦHE **Magyar Fizikushallgatók Egyesülete**

Postacím: 1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/A. **Telefon:** (1) 372-2701, **E-mail:** mafigyelo@mafihe.hu, **Web:** mafihe.hu. Kérjük, ha módjában áll, ajánlja fel nekünk személyi jövedelemadója 1%-át! **Adószám:** 19025128-1-43.